

*iyilik
yolunda*
ANADOLU

HACI İBRAHİM MUTLU

Fecr Yayınları: 646

İyilik Yolunda
ANADOLU

Hacı İbrahim MUTLU

© FCR YAYIN REKLAM BİLGİSAYAR SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.
(Sertifika no: 13178)

Mizanpaj ve Kapak
FCR / Dilek Özcan

Baskı ve Cilt
NY MATBAACILIK
YAYINCILIK KAĞ. TİC. ve SAN. LTD. ŞTİ.
Ostim OSB Mh. 1250 Cd. No: 24 Yenimahalle/ANKARA
Tel: 0533.591 86 17
(Sertifika no: 50732)

1. Baskı: Nisan 2023

ISBN: 978-625-8304-93-0

FCR YAYIN REKLAM BİLGİSAYAR SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

Hacı Bayram Mah. Boyacılar Sk. No: 14/1
Ulus-Altındağ/ANKARA • Tel: (0312) 310 08 60
Web: www.fcr.com.tr • e-mail: fcr@fcr.com.tr

*iyilik
yolunda*
ANADOLU

HACI İBRAHİM MUTLU

Ankara 2023

Hacı
İbrahim
MUTLU

1965 yılında Bolu Gerede’de dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini Gerede’de tamamladı.

Mesleki alandaki çalışmalarına öğrencilik yıllarında, yöre evleri yapımında ustalığı ile tanınan babası Recep Usta’nın yanında başladı. Çok sayıda ahşap ve taş binanın yapımında babası ile birlikte çalıştı.

1986 yılında Ankara’da Yapı Sanat Okulu İnşaat Bölümü’nü bitirdi.

1990 yılından bugüne yurdumuzun çeşitli bölgelerinde çeşitli şirketlerde çok sayıda futbol sahası, spor salonu, yüzme havuzu, konut ve işyeri inşaatı projelerinde görev aldı ve başarıyla tamamladı.

Son yıllarda Hacı Bayram Camii ve çevresini yenileme projesi kapsamında çok sayıda tarihi yapıyı yenileme işini başarıyla bitirdi.

Son eserlerinde Endülüs tarzı ahşap boyama işlerini tarihi evlerimizin restorasyonuna dâhil ederek büyük bir yeniliğe imza attı. Bu çerçevede yeniden yapılan tarihi camilerde de ahşap boyama sanatını uyguladı. Bu yapılarda Türk motiflerini de kullanarak turkuaz rengimizi ve lale motifini yeniden öz mimarimize kazandırdı. Ayrıca tarihi ev mimarimizin ahşap oyma güzelliklerini yeni eserlerde kullandı.

Hacı İbrahim Mutlu’nun çok sayıda dergi ve gazetede tarihi evler, ahşap yapı ve boyama sanatı ile ilgili yazı ve röportajları yayımlandı.

Bu işlerinin yanı sıra çok sayıda sivil toplum kuruluşunda gönüllü olarak hizmet eden Hacı İbrahim Mutlu halen yurt içi ve yurt dışı tüm iyilik projelerine katkı sunmaya devam etmektedir.

Bu doğrultuda gerçekleştirdiği seyahatlerinden edindiği izlenimlerini kaleme aldığı “İyilik Yolunda Uzaklar Yakın” isimli ilk kitabı 2017 yılında yayımlandı ve Türkiye Yazarlar Birliği tarafından Gezi dalında Yılın Kitabı seçildi. 2018 yılında “İyilik Yürek İster -İyilik Yolunda

Etiyopya-” 2019 yılında *“Turkana -İyilik Yolunda Kenya-*” 2020 yılında *“Ötüken -İyilik Yolunda Moğalistan-*” ve 2021 yılında da *“Masailer -İyilik Yolunda Tanzanya-*” isimli kitapları yayımlandı.

RADEV (Radyo Evi) Derneği tarafından 9.su düzenlenen “Negatif Pozitive Çevirenler Artı Ödülü” 2018, Yılın Pozitif Kişisi (Hayata Artı Ödülü) ve Uluslararası Radyocular Birliği (IRU) tarafından 11.si düzenlenen “Alkış Hakedenler” 2022 Alkış Hakeden Yazar ödülü sahibidir.

İYİLİK YOLCULARINA SELAM OLSUN!

*“Küçük bir çocuğun gözlerindeki ışıta,
yüzündeki gülümsemede, kalbindeki minnette
siz varsınız, ne mutlu size, ne mutlu yoksulluğu
ve çaresizliği görüp, duyup, çekip gidemeyene...”*

Gözleri çakmak çakmak bakan, 14 yaşında genç bir kız, dört erkek kardeşi ve annesinin yaşadığı bir ev bu. Bir ahır-ev... Şimdiye kadar duyduklarımızdan ve gördüklerimizden biraz farklı. Çöp-ev değil, ahır-ev... Onlar evlerini inekleriyle paylaşıyorlar. Çünkü ineklerini koyabilecekleri ayrı bir mekânları yok. Köylünün desteğiyle alınmış iki inek onların tek geçim kaynağı ve tek varyetleri. Bizi gördüğünde çaresizliğin ve utancın kısılcığında çırpınan, evin genç kızı gözyaşlarını tutamıyor. Çünkü onların evlerinde halı yok, koltuk yok, beyaz eşya yok, kap-kacak yok... Temizlik yok, düzen yok.

14 yaşın verdiği uçarılığın yerine ağır bir acı ve utanç var Döndü'nün üzerinde. En çok üzüldüğü şey, okuldan arkadaşlarını evine davet edememesi. Çünkü oturacakları bir somya ya da kanepeleri yok. Evin tüm eşyası yerde serili olan iki sünger, iki de ot yatak. Bir kuzine soba ve bir televizyon. Bir-kaç kap kacak. İneklerin tezekleleriyle yaktıkları kuzine sobayla hem ısınıp hem de üzerinde yufka ekmeği yapıyorlardı evlerine gittiğimizde. Unun haricinde evde yiyecek yoktu. Ondan da hamur yapmış, sobada pişiriyorlardı. Açmaya hazır goncalar gibi beş çocuk çaresizlik içinde karşımızda duruyordu.

Onların daha iyi şartlarda yaşamaları, iyi bir eğitim almaları ve gelecekte kimseye ihtiyaç duymamaları için bir şeyler yapmamız gerekiyordu. Önce evi oturulacak hale getirdik, inekleri evin dışın-

da bir yere aldık. Ardından tertemiz güzel eşyalarla donattık. Bir evin ihtiyacı olan her şeyi götürdük onlara. Tertip, düzen oluşturduk evde, konu-komşunun da yardımıyla. Odalarına halı ve ranza koyduğumuz çocukların mutluluğu görülmeye değerdi. Onları umutsuz bir ortamda bulmuştuk. Yeni bir yaşam için beyaz bir sayfa açtık önlerine.

Komşu Hüseyin amca arkamızdan şöyle sesleniyordu oradan ayrılırken: *“Siz sadece bir yuvayı değil, solan umutlarımızı da kurtardınız.”*

Bu kitapta hikayelerini okuyacağınız pek çok ailede olduğu gibi, “Güzel Evim” ile dünyanın en güzel iyiliklerinden birini yaptık.

Biz; önce acıyı, gözyaşını, yoksulluğu gördük, sonra hayırseverlerle beraber “iyilik ışığı”nı ulaştırdık umudunu yitirmiş insanlara. Işığımızla; acılar mutluluğa, gözyaşı umuda, yoksulluk insanca bir yaşama döndü. Gözlerdeki mutluluğu gördük, onlarla ağladık ve onlarla güldük.

Ne ile meşgulüz?

Yaptıklarımız bizimle nereye kadar gelecek?

Gözümüzü kapadığımızda yanımızda neleri götürebileceğiz?

Biz bu işlerle ilgilenmezsek Hâlık bu işlere birilerini memur eder elbet.

Biz neye memur edilmişiz?

Hayatımızın önemli sorularından birisi de bu olsa gerek.

Anadolu coğrafyasında yüzyıllar boyunca farklı inançlardan, farklı yaşam biçimlerden insanların gözleri yaşartacak güzel komşuluk örnekleri sergileyerek bir arada nasıl yaşadıklarını her birimiz kendi tecrübelerimizle biliriz.

Sakinler olarak bizler önce kendi coğrafyamızın huzurunu gözetmekle mükellefiz. Komşularımızdan birinin evinde yangın varken biz rahat uyuyamayacağımız gibi, huzurlu bir toplum için ailelerimizin güçlendirilmesi ve yaşadığı çevreye karşı sorumluluklarının farkında bireylerin sayısının artırılması gibi sorumluluklarımız var.

Bizim coğrafyamız düzelse, ülkemizin, dünyamızın güzelleşmesi ona paralel olarak mümkün olacaktır.

Kaldı ki, tarihî geçmişimiz sebebiyle bizden medet uman, destek bekleyen komşu coğrafyalardaki kardeşlerimiz, dünyanın öbür ucundaki uzun yıllar gidip gelemediğimiz, ihmal ettiğimiz akrabalarımız bizden çok şey bekliyor.

Son olarak,

Hacı İbrahim abinin şu arifane sözlerini yazmadan geçemeyeceğim,

"Güçlü olmak istedim, Allah beni güçlendirmek için zorluklar yolladı.

Bilgelik istedim, Rabbim çözmek için sorunlar yolladı.

Başarı istedim, Cenabı Hak bana çalışmam için zekâ ve kas gücü verdi.

Cesaret istedim, Allah bana üstesinden gelmem gereken sıkıntılar verdi.

Sevgi istedim, Allah bana, yardımcı olmam için ihtiyaç sahibi insanlar yolladı.

İyilik istedim, Rabbim bana fırsatlar gönderdi.

Arkadaş istedim Rabbim karşıma iyilik yolcularını çıkardı.

Sahip olmayı çok istediğim bazı şeyleri elde edemedim, ama ihtiyaç duyduğum her şeyi elde ettim."

Onların bize ihtiyacı var, sayıları da hayli fazla dünyamızda.

Bizim ise daha çok ihtiyacımız var onların duasına, mutlu olduklarını görmeye.

Zira iyilik dünya ile yaşıt ve asla ölmeyecek insanlık yaşadıkça.

Deniz Feneri bu yoksulların, dünyanın her tarafında gariplerin ve güçsüzlerin umut kapısı olmaya devam ediyor.

Hayırseverlerin desteğiyle yapılan evlere mağdur aileler yerleşmeden önce, umuyoruz ki hayırseverler, cennetteki köşklerine yerleşiyor. Ne mutlu onlara. Ülkemizin bir ucundaki, adını bilmediğin, yüzünü görmediğin insanlar şimdi senin için dua ediyorlar.

Biz ise senin duana, "âmin" demeye devam ediyoruz.

Şükürler olsun.

Mehmet Ali CANTÜRK

O GÜNDEN BUGÜNE HER GEÇEN GÜN UMUT VE
İYİLİK KERVANLARI ÇOĞALYOR VE HER GEÇEN
GÜN DE ÇOĞALMAYA DEVAM EDECEKLER.
BU KERVANIN DA ÖNCÜSÜ OLMAK,
İLKLERİNDEN OLMAK MUTLU VE
MEHMET ALİ BEY'İ AYRICA
GURURLANDIRIYOR.